

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. __18__

din __05.03.2007__

privind soluționarea contestației formulată de
.....- **municipiul Vatra Dornei,**
....., **județul Suceava,**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, din municipiul Vatra Dornei, județul Suceava.

.....contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei**, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul Individual de Avocatură „.....”, în baza contractului de asistență juridică nr., depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada căa convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I.contestă Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,

întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere ale taxei pe valoarea adăugată.

În contestația depusă,solicită admiterea contestației și desființarea în totalitate a deciziei contestate, precum și suspendarea executării actului administrativ fiscal atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației.

Petenta motivează că prin decizia de impunere atacată i-au fost stabilite obligații suplimentare de plată, în cuantum total delei, din care lei TVA și lei majorări de întârziere TVA, organele de control motivând că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă în perioada 01.03.2004 – 31.10.2006 avansul de primit de la, conform contractului de prestări servicii nr. 1 din 3 martie 2004 și taxa pe valoarea adăugată de lei.

Organele de control au indicat ca temei art. 134 alin. 5 lit. b din Legea nr. 571/2003, conform căruia exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine la data încasării avansului.

În susținerea contestației, societatea afirmă că decizia de impunere emisă se bazează pe supoziții nedovedite în cauză – adică încasarea în cauză – și pe interpretarea juridică eronată a prevederilor contractului de prestări servicii nr. 1 din 3 martie 2003.

Potrivit clauzelor contractului de prestări servicii nr. 1 din 03.03.2004 – susține petenta – nu rezultă că aceasta a încasat avansul de care să genereze obligația de plată a TVA, iar simpla mențiune că „**avansul va fi de la semnarea contractului**” nu dovedește faptul că banii au fost și încasați.

În susținerea contestației petenta afirmă că art. 5 pct. 5.1 al aceluiași contract de prestări servicii prevede că „**contractul de execuție intră în vigoare după constituirea garanției bancare de bună execuție**”. Această garanție nu a mai fost depusă de către achizitorul, care s-a răzgândit în privința construirii casei, iar în această situație contractul nu a mai intrat în vigoare și nu și-a mai produs efectele între părțile contractante.

Mai mult decât atât contestatoarea precizează faptul că la art. 14 pct. 14.1 din același contract se prevede că „**executantul are obligația de a începe lucrările în timpul cel mai scurt posibil de la primirea ordinului în acest sens din partea achizitorului**”. În acest caz,, care trebuia să aibă calitatea de executant, nu a mai primit deloc ordinul de începere a execuției de la achizitor – persoana – care și-a edificat ulterior casa de locuit în regie proprie, ambele părți considerând contractul de execuție de lucrări reziliat în mod tacit, fără a mai produce efecte.

La art. 18 pct. 18.1 se precizează că „**achizitorul are obligația de a efectua plata către executant în termenul convenit de la emiterea facturii de către acesta, precum și că plățile în valută se vor efectua prin respectarea prevederilor legale**”. Petenta susține că dacă ar fi emis factură, din acel moment ar fi datorat și TVA și atunci s-ar fi putut pune problema înregistrării în evidența

contabilă a contractului și a eventualelor plăți care ar fi fost efectuate de către achizitor.

La pct. 18.3 al aceluiași articol se prevede **„dreptul achizitorului de a acorda un avans executantului numai contra unei scrisori de returnare a avansului și numai în limita valorică prevăzută de lege”**. Aferent acestui punct din contract, societatea susține că nu s-a achitat nici un avans, acest fapt fiind confirmat și de inexistența unei scrisori de returnare a avansului din partea societății.

Petenta mai aduce ca argument în favoarea sa și faptul că persoana fizică nu deține nici un document care să ateste plata către societate a sumei de, cum ar fi chitanța eliberatoare de plată și factura fiscală.

II. Prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava, s-a stabilit în sarcina societății suma delei, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente TVA.

Inspecția fiscală a avut în vedere perioada martie 2004 – octombrie 2006 și a demarat ca urmare a solicitării Gărzii Financiare Suceava nr. și înregistrată la DGFP – ACF Suceava sub nr., iar obiectivul controlului a fost stabilirea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat pentru care societatea s-a sustras de la plată prin neînregistrarea în contabilitate a sumei de, reprezentând avans lucrări construcții, primită de la în data de

Din verificările efectuate s-a stabilit căare ca obiect de activitate – comerț cu amănuntul de produse alimentare și nealimentare și alimentație publică.

În raportul de inspecție fiscală nr., în baza căruia s-a întocmit decizia de impunere atacată, se precizează că **“din procesul verbal de constatare încheiat în rezultă căa încasat un avans în sumă de de la conform contractului nr., fără a fi înregistrat în contabilitate și fără a colecta TVA aferentă în sumă de, lei, stabilindu-se un prejudiciu total în sumă de, lei reprezentând TVA”**.

În același raport de inspecție fiscală se mai precizează și faptul că **„din documentele puse la dispoziție a rezultat faptul că în perioada martie 2004 – octombrie 2006 agentul economic nu a evidențiat în documentele contabile avansul de primit conform contractului din semnat de societatea verificată în calitate de executant al lucrărilor de construcții și în calitate de beneficiar”**.

Pentru neplata la termen a sumei de lei s-au calculat majorări de întârziere, până la data de 11.12.2006, în sumă de lei.

La dosarul cauzei se regăsește o copie după contractul de execuție de lucrări nr. din încheiat între în calitate de achizitor și în calitate de executant.

Prin adresa nr. a fost sesizat compartimentul juridic al instituției cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, și drept urmare, a fost întocmită sesizarea penală nr.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei – reprezentând taxă pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, înaintându-se plângerea penală cu nr.

În fapt, prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava, s-a stabilit în sarcina societății suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Din verificarea documentelor contabile care au stat la baza stabilirii bazei impozabile, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a înregistrat în contabilitate TVA în sumă de lei aferentă avansului de prestări servicii în sumă de

Prin adresa nr. a fost sesizat compartimentul juridic al instituției cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

Drept urmare, a fost întocmită sesizarea penală nr.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava face aplicarea **art. 184** din Ordonanța nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, contestată de și stabilirea

caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit cănu a înregistrat în contabilitate TVA în sumă de lei aferent avansului de prestări servicii în sumă de, fără a exista vreun document de încasare a avansului.

Aceste constatări au fost transmise organelor de cercetare penală din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria **Suceava** înaintându-se plângerea penală nr. spre competență cercetare.

Organul administrativ nu se poate pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele penale care se pronunță asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, **„judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale.”**

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma totală de lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată și va transmite dosarul contestației organului care a efectuat inspecția fiscală, conform **pct. 10.4 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, dosarul contestației se transmite, după caz, organului care a efectuat inspecția fiscală, urmând ca acesta să fie restituit, la încetarea motivului care a determinat suspendarea, organului de soluționare competent.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 184 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și **pct. 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale.”

2. Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, înaintându-se plângerea penală cu nr.

În fapt, pentru neplata la termen a sumei de lei s-au calculat majorări de întârziere, până la data de 11.12.2006, în sumă de lei.

În drept, având în vedere că pentru sumele care au generat aceste majorări de întârziere soluționarea contestației depuse împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală a fost suspendată până la soluționarea cauzei pe latură penală, potrivit principiului de drept „**accessorium sequitur principale**”, urmează a se **suspenda** soluționarea contestației și pentru majorările de întârziere aferente.

3. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, se poate investi cu soluționarea cererii în condițiile în care aceasta nu se află în competența sa de soluționare.

În fapt,a formulat cerere de suspendare a executării Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală până la soluționarea contestației.

În drept, art. 185 alin.1 și alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(1) **Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.**

(2) **Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ**

fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.”

Se reține că a depus contestația la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava la data de, ulterior datei de 23.06.2006, data intrării în vigoare a Legii 158/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului 165/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, la art. 14 alin. 1 și alin. 2 din Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ, se prevede:

“(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților.”

Având în vedere aceste dispoziții imperative ale legii, cererea de suspendare a executării deciziei de impunere intră sub incidența prevederilor Legii 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestei cereri, **neavând competență materială.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 184 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 10.4 și 10.5 din Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 519/2004 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 14 alin. 1 și 2 din Legea nr. 554/2004, Legea contenciosului administrativ, republicată coroborate cu prevederile art. 186 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Suspendarea soluționării contestației formulate deîmpotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma totală delei**, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente TVA,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organelor de inspecție fiscală urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava în ceea ce privește cererea de suspendare a executării deciziei de impunere din emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, soluționarea acestei cereri fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....